

Čo zaujímavé, vtipné ste zažili na našej škole za celý čas, čo tu pracujete?

Najlepší zážitok? Tých je veľa. Jeden z najkrajších zážitkov je, keď vám odchádza úspešne zmaturovaná trieda, tešíte sa z ich šťastia, ale aj z toho, že konečne máte pokoj (smiech). Tiež mám rada, keď dopadne dobre hodina, keď je na nej dobrá, priateľská, pracovná atmosféra.

K nezabudnuteľným zážitkom bude určite patriť náš odchod zo školy za zvukov poplašného zariadenia, keď nás - väčšinu pedagógov, pred Vianocami niekto (my vieme, kto) zamkol v škole a my sme museli odchádzať bočným vchodom. Dnes je už pre istotu zamurovaný 😊😊😊. Budem mať o čom písať v memoároch (na dôchodku).

Keď ste boli dieťa, kto bol vašim najväčším idolom?

Najprv mama. To bolo jednoznačné, bez nej si neviem predstaviť život. Potom otec, ktorý ma naučil lyžovať, plávať a hlavne, vedel matematiku, ktorú mi aj dve hodiny „trpezlivo“ zvýšeným hlasom vysvetľoval. V rodine mám veľa vzorov, napr. moju starú mamu, ktorá chodila hrávať po dedine divadlo, spievať, bola pôrodnou babičkou a prežila bez väčšej ujmy 2. svetovú vojnu.

V ZŠ to bola moja učiteľka ruštiny, a preto som sa neskôr rozhodla prestúpiť vo 4. ročníku z teplického gymnázia na gymnázium do Banskej Štiavnice, ktoré nás malo pripravovať na štúdium v zahraničí.

Zo spevákov, keďže som sa venovala spevu, to bola svojím hlasovým rozsahom a energiou určite Whitney Houston a z našich, československých, Věra Špinarová a Darina Rolincová. Tie boli mojím vzorom najmä preto, lebo boli cieľavedomé.

Medzi mojimi vzormi však boli aj mnohí učitelia.

Keby ste boli vo filme, aký by to bol a akú postavu by ste chceli hrať?

Hlavne taký, aby dobre skončil, kde som mladá, krásna a kde sa mi splnia všetky moje sny. Určite by som si rada zahrála Annu zo Zeleného domu. Možno v nejakom historickom románe alebo v detektívke (len nie zavraždenú) 😊.

Akou študentkou ste boli na strednej škole?

Väčšinou som bola vyznamenaná. Čo mi najviac nešlo, a mala som z toho sólové trojky, bola matematika a fyzika. Na gymnázium v Banskej Štiavnici som mala najlepšie vysvedčenie. Učitelia nás brali ako rovnocenných priateľov, hľadali v nás skôr ten potenciál. Aj dejepis som sa rozhodla študovať až vo 4. ročníku, mala som tam výbornú učiteľku, doteraz si pamätám jej menou – p. Ostricová. Mala som aj kopec krúžkov - tanečný, spevácky - zbor, chodila som do LŠU (ZUŠ) na klavír a spev.

Ponúkame vám rozhovor s našou slovenčinárkou

PaedDr. Slávkou Sudorovou,

ktorá celý tento projekt pod názvom Interview vymyslela a my sme tak museli „opustiť“ svoje pohodlie. Sme však za to vďační... a teraz už slúbený rozhovor

Chodili ste na diskotéky ?

Chodili sme na diskotéky, dokonca tu do „Kasky“ (budova Požiarnej zbrojnice). Najradšej som tancovala sama, lebo som mala slobodu, mohla som sa hýbať tak, ako som chcela ja. Samozrejme, že sme obzerali, akí chalani tam prišli, či prídu k nám tancovať alebo nie. Len vtedy, za socializmu, bývali diskotéky najdlhšie do 22:00. Najradšej som si tancovala sama v izbe – vymýšľala choreografie, to mi zostalo a možno práve preto mám teraz krúžok orientálnych tancov pod názvom Ashár (Ruže).

Ako trávite svoj voľný čas?

Najradšej si poobede, keď môžem, pospím, aby som nabrala silu do ďalšej časti dňa. Mám rada rozhovory s blízkymi ľuďmi – s rodičmi, so synom, priateľom, s kamarátkami, kolegami... No obľubujem aj rozhovory s mojimi dvoma mačkami Miňou a Mačou a s mojou jazvečičkou Zorou. Neodvrávajú, idú ma „zožrať“ od lásky, lúbia ma takú, aká som 😊😊😊.

Prechádzky, príroda, tanec, spev, umenie, čítanie dobrej knihy a facebooku 😊 – je toho veľmi veľa, no, ale čo je hlavné, veľmi rada učím, mám to šťastie, že povolanie sa mi do istej miery stalo koníčkom.

Za pútavý rozhovor ďakujú Martin Pánik a Natália Síkorová.